

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 971/2019
12.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Биљана Богићевић адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, Центар за накнаду штете Шабац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 67/18 од 15.11.2018. године, у седници већа одржаној 12.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 67/18 од 15.11.2018. године тако што се жалба тужене одбија као неоснована и потврђује пресуду Основног суда у Лозници П бр. 843/17 од 04.12.2017. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова ревизијског поступка исплати износ од 100.500,00 динара у року од 15 дана.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П бр. 843/17 од 04.12.2017. године, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене зараде због немогућности обављања музичке делатности, свирања хармонике и певања, исплати за сваки месец 40.000,00 динара за период од 18.02.2008. године до пресуђења, са законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 18.02.2008. године, па до исплате и да му плаћа 40.000,00 динара сваког 05.-ог у месецу за претходни месец почев од дана пресуђења, док за то постоје законски услови. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 627.900,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате. Преко досуђених па до тражених 700.000,00 динара захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка је одбијен.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 67/18 од 15.11.2018. године жалбу тужене усвојио и преиначио пресуду Основног суда у Лозници П бр. 843/17 од 04.12.2017. године у одлуци о тужбеном захтеву и усвајајућем делу за трошкове поступка, тако што је одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде материјалне штете у виду изгубљене зараде због немогућности обављања музичке делатности, свирања хармонике и певања, исплати за сваки месец износ од по 40.000,00 динара за период од 18.02.2008. године до

пресуђења са законском затезном каматом на сваки месечни износ почев од 18.02.2008. године, па до исплате и да му плаћа 40.000,00 динара сваког 05.-ог у месецу за претходни месец почев од дана пресуђења док за то постоје законски услови. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове првостепеног поступка од 128.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу 408. ЗПП који се у овом поступку примењује на основу члана 506. став 2. истог закона, а у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца дозвољена и основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је 28.07.2003. године повређен у саобраћајној незгоди коју је скривио осигураник туженог осигуравајућег друштва. У време незгоде тужилац (... годиште) је био корисник инвалидске пензије на коју је стекао право 04.10.1995. године када му је утврђена трајна инвалидност прве категорије због кардиореспираторне болести и десностране коксантрозе. Од тада је био потпуно радно неспособан за обављање своје делатности ... или неког другог одговарајућег посла и са скраћеним радним временом, али је до саобраћајне незгоде наставио аматерски да се бави свирањем хармонике и певањем, по ком основу је зарађивао 400 до 500 евра месечно. Због повреда задобијених у саобраћајној незгоди престао је да се бави музичком делатношћу. На основу налаза и мишљења судских вештака др Синише Јововића и др Милана Галовића психијатара Опште болнице у Лозници, тужилац не може да се бави пословима свирача и певача из разлога што је доживео саобраћајну незгоду 2003. године, а могао је то да чини после пензионисања 04.10.1995. године. Правоснажном пресудом Општинског суда у Лозници П 1256/2007 од 18.02.2008. године тужена је обавезана да тужиоцу накнади изгубљену зараду у временском периоду од дана саобраћајне незгоде до дана доношења те пресуде.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев за накнаду изгубљене зараде у периоду од дана доношења претходне судске одлуке 18.02.2008. године па до пресуђења у месечним износима од по 400 евра и за исплату новчане ренте убудуће у истим месечним износима, док за то постоје законски услови, оцењујући да је тужиочев престанак бављењем музичком делатношћу у узрочној вези са повредама које је задобио у саобраћајној незгоди 2003. године, а што је правноснажно утврђено у парничном поступку који је водио за накнаду изгубљене зараде за ранији временски период.

Другостепени суд је у одлуци о жалби тужене преиначио првостепену пресуду тако што је одбио тужбени захтев за исплату изгубљене зараде и новчане ренте. Према израженом ставу другостепеног суда код тужиоца је наступио потпуни губитак радне способности 8 година пре саобраћајне незгоде, због чега околност што је тужилац на уштрб свог здравља наставио аматерски да се бави музичком делатношћу ради остваривања додатних прихода поред инвалидске пензије не може водити обавезивању тужене да му накнади изгубљену зараду и исплаћује новчану ренту за убудуће.

Основано се ревизијом тужиоца указује да је наведено становиште другостепеног суда засновано на погрешној примени материјалног права.

Према члану 188. став 1. Закона о облигационим односима (ЗОО) у случају смрти, телесне повреде или оштећења здравља, накнада се одређује по правилу у облику новчане ренте, доживотно или за одређено време. Новчана рента досуђена на име накнаде штете плаћа се месечно унапред ако суд не одреди што друго (став 2). Чланом 189. став 1. истог закона прописано је да оштећеник има право како на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи. При оцени измакле користи узима се у обзир губитак који се могао основано очекивати према редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетниковом радњом или пропуштањем (став 3).

Према одредбама материјалног права, онај ко другоме нанесе телесну повреду дужан је накнадити му изгубљену зараду због неспособности за рад. Под зарадом се подразумева свака имовинска корист која се постиже радом, редовна зарада из радног односа, зарада од прековременог рада, зарада од радне делатности која му је доносила извесне приходе. Накнада штете због смањене неспособности по правилу се досуђује у виду месечне ренте. Тужилац је у време саобраћајне незгоде (28.07.2003. године) био корисник инвалидске пензије коју је стекао 04.10.1995. године када му је утврђена трајна инвалидност прве категорије. Пре повређивања је остваривао додатне приходе бавећи се аматерски свирањем хармонике и певањем. Због задобијених повреда у саобраћајној несрећи престао је да се бави музичком делатношћу. Следом реченог тужилац као оштећени има право да захтева изгубљену зараду у периоду од дана доношења претходне судске одлуке 18.02.2008. године (којом је тужена обавезана да тужиоцу накнади изгубљену зараду у временском периоду од саобраћајне незгоде до дана доношења те пресуде) па све до пресуђења, у досуђеним месечним износима и да му убудуће исплаћује новчану ренту у истим месечним износима, док за то постоје законски услови.

Чињеница што је тужилац у време настанка штетног догађаја, био корисник инвалидске пензије, услед обољења која нису проузрокована његовим повређивањем у саобраћајној незгоди, а која су допринела да тужиоцу због смањене радне способности буде призната инвалидска пензија, нису од утицаја на право тужиоца на накнаду овог вида штете, као ни за одређивање висине накнаде штете. Ово из разлога што су на пензионисање тужица утицали други фактори, односно обољења која нису у вези са његовим повређивањем у саобраћајној незгоди и који нису били препрека да се тужилац аматерски бави свирањем и певањем, по ком основу је остваривао месечне приходе. Повреде које је тужилац задобио у саобраћајној незгоди 2003. године су у узрочно последичној вези са тужиочевим престанком бављења музичком делатношћу, а што је утврђено од стране тима судских вештака медицинске струке. Из истог налаза произилази да се тужилац након пензионисања 04.10.1995. године па до саобраћајне незгоде могао бавити аматерски свирањем хармонике и певањем, што је он и чинио. Стога је тужени у обавези да тужиоцу накнади штету у виду очекиване изгубљене зараде у периоду од доношења претходне судске одлуке 18.02.2008. године па до пресуђења у досуђеним износима и да му за убудуће исплати новчану ренту у истим месечним износима, док за то постоје законски разлози.

Из наведених разлога на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлуку о трошковима ревизијског поступка Врховни касациони суд је донео на основу члана 165. став 2. став, члана 154. и 163. ЗПП, тако што је тужиоцу досудио трошкове за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара, за таксу на ревизију 33.000,00 динара, за таксу на ревизијску одлуку 49.500,00 динара, односно укупно 100.500,00 динара. Трошкови су одмерени у складу са успехом у спору и важећом Адвокатском и Таксеном тарифом.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић